

Fra: David Lodahl

Sendt: Torsdag 10 April 2025 15:18

Til: buu@ft.dk; socialudvalget@ft.dk;

Emne: Pressemeddelelse: Psykisk vold i skilsmisssager: Vi mister børn, familier og milliarder – men det kan undgås.

PITCH TIL PRESSE

TIL REDAKTIONEN

Emne: Psykisk vold i skilsmisssager: Vi mister børn, familier og milliarder – men det kan undgås.

Kære redaktion,

Her er en pressemeddelelse med både konkrete tal og en løsning:

Alt for mange børn får unødige diagnoser, mister en rask forælder – og ender i langvarig mistrivsel. Det skyldes ikke sygdom, men svigt og manglende koordinering mellem systemets aktører.

Vi har samlet:

- En færdig pressemeddelelse med beregninger og kilder
- En dansk model, tilpasset lovgivning, som kan beskytte barnet – uden ny lovgivning
- Et samlet budskab: Flyt pengene, samarbejd – og giv børnene deres liv tilbage

Start på Pressemeddelelsen:

Skilsmisseyge børn koster milliarder – og kunne være raske (Aalborg kommune har fået fremlagt tallene, men har ikke kommenteret eller ændret)

Alt for mange børn i Danmark får diagnoser, de ikke fejler, mister kontakten til en rask forælder – og betaler prisen for et system, der vælger at undlade at undersøge, hvad de reelt reagerer på.

Det handler ikke om diagnose, men om kontekst. Det børnene reagerer på, er psykisk vold – og svigt. Med den rette hjælp i tide kunne vi redde både børn og samfund for en brøkdel af, hvad fejlen koster.

Systemets tre svigt:

Vi bruger pengene på at kompensere for svigt – i stedet for at forebygge dem. Det giver hverken trivsel eller mening.

1. Silotænkning frem for børneperspektiv. Det kræver, at man arbejder sammen. Derfor holder systemet fast – og lader barnet bære konsekvensen.
2. Økonomisk kortsigtethed En Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR) i en del af Børn og Ungeforvaltningen og en autoriseret psykiatrisk børneudredning koster ca. 50.000 kr. Et støttende ugentligt terapiforløb over 25 uger koster ca. 25.000 kr. oven i. Med korrekt indsats kunne barnet være blevet mødt og hjulpet for under 100.000 kr. Men ét fejlbehandlet barn kan koste samfundet over 12 millioner kr. i specialskole, tabt arbejdsevne, sygemeldinger og sagsomkostninger.
3. Psykologisk undvigelse: Det er lettere at tolke børns symptomer som f.eks. "ADHD" eller noget tilsvarende end at se i øjnene, at barnet er udsat for social stress og psykisk vold i hjemmet – og reelt forsøger at tilpasse sig en umulig virkelighed.

De hårde tal for det offentliges udgifter:

Ét barn i langvarig mistrivsel kan koste samfundet over 12 mio. kr. i specialtilbud, sygemeldinger, tabt arbejdsevne og sociale indsatser. Når én forvaltning har pengene og en anden ansvaret, havner børnene i mellemrummet. Det er uholdbart – både menneskeligt og økonomisk.

Yderligere dokumentation for sagsantal og kompleksitet:

- Specialskole: 500.000 kr./barn/år
- Overførselsindkomst: 440.000 kr./forælder/år
- Sygemeldinger m.v.: 50.000 kr./år
- Sagsomkostninger (ret + Familieretshus): 1.000.000 kr.
- Sagsomkostninger kommune over 10 år: 1.000.000 kr.
- Total per barn: ca. 12.000.000 kr.

Hertil skal lægges forældrenes udgifter til de samme poster og skaden på børnene, som i stedet kunne have været i trivsel. Hvis bare 1.250 børn – det estimerede antal der hvert år mister kontakten til en forælder – var blevet korrekt udredt og tilbudt hjælp, ville samfundet have sparet over 15 milliarder kroner.

(Kilde: <https://delebarnetsvilkaar.dk/afbrudte-kontakter/>)

Dertil kommer de menneskelige gevinster: bevaret tilknytning, psykisk trivsel og en reel chance for et almindeligt ungdoms- og voksenliv.

Det handler ikke om at finde skyld – men om at finde løsninger, før problemerne vokser.

Citat: "Vi sparer 75.000 kr. – og mister et barn, en forælder, tilliden til systemet og millioner af skattekrone. Det er ikke bare etisk uforvarsligt. Det er økonomisk uansvarligt.

Det kræver politisk vilje, faglig koordination og en forpligtelse til at sætte barnets tarv først. Med den model, vi foreslår, er det ikke nødvendigt at opfinde nye systemer – kun at bruge dem, vi har, rigtigt.

SUPPLERENDE: KONKRET LØSNING

Dansk tilpasset model for tidlig beskyttelse og genforening ved kontaktbrud og psykisk vold baseret på nuværende struktur og udgiftsbesparende.

Formål:

I sager med kontaktbrud ses ofte to roller: den ene forælder, som barnet har afvist (den afviste forælder), og den anden forælder, som barnet har fysisk tilknytning til – og som i nogle tilfælde har påvirket barnets opfattelse af den førstnævnte (den påvirkende forælder). Disse betegnelser bruges konsekvent i modellen for at sikre klarhed og forståelse.

At sikre, at børn ikke fejldiagnosticeres og fejlbehandles, men tilbydes korrekt støtte og beskyttelse ved psykisk vold, manipulation og forældrefremmedgørelse. Modellen skal anvendes i kommuner, Familieretshuset og Psykiatrien.

Trin 1 – Afklaring af fysisk vold

Ansvarlig aktør: Kommunens *Børn- og Familieafdeling*

- Modtager og registrerer i forvejen alle bekymringer eller underretninger om en forælder (den afviste forælder).
- Undersøger allerede, om der er dokumenteret fysisk vold udført af den afviste forælder. Evt. med hjælp fra politiet og anklagemyndigheden.
- Hvis ja, henvises sagen til professionel behandling i **Børnehusene**, og forældrefremmedgørelse er ikke relevant diagnose.
- Hvis nej, går man videre til næste trin.

Trin 2 – Undersøgelse for psykisk vold fra den påvirkende forælder

Ansvarlig aktør: Kommunens *PPR (Pædagogisk Psykologisk Rådgivning) under Børn og unge*.

- Vurderer, om barnet udsættes for psykisk vold, utilbørligt psykologisk pres eller påvirkning fra den påvirkende forælder, som kan have en interesse i hjælp til at afskære barnet fra kontakt med den anden forælder – fx i forhold til forældremyndighed, bopæl eller sociale og økonomiske fordele.
- Der screenes for følgende diagnoser:
 - **T74.3** – Psykisk mishandling af barn
 - **F24** – Delt vrangforestilling
 - **F68.1** – Simulering med ekstern motiv
- PPR henviser til *børne- og ungdomspsykiater*, som foretager diagnosticering og vurderer skadesomfanget.

□ Trin 3 – Adskillelse fra den psykologiske forstyrrelse

Ansvarlig aktør: *Børne- og Familieafdelingen under forvaltningen Job og Velfærd* har hjemmel til at iværksætte den akutte adskillelse, når det vurderes nødvendigt på baggrund af en faglig indstilling fra *PPR (Pædagogisk Psykologisk Rådgivning)* under Børn og Unge-forvaltningen. *Familieretshuset (FRH)* skal herefter opretholde adskillelsen og iværksætte Trin 4.

- Ved risiko for psykisk vold og/eller delt vrangforestilling skal barnet adskilles midlertidigt fra den påvirkende forælder – præcis som barnet ville være blevet adskilt fra den afviste forælder, hvis der havde været dokumentation for fysisk vold – og modtage støtte til at genetablere en realistisk og selvstændig forståelse af den afviste forælder. Denne adskillelse skal altid ske med afsæt i barnets tarv.
- Formålet er at hjælpe barnet *ud af den forstyrrede virkelighed* og genetablere barnets evne til tryk tilknytning.
- Denne fase kan understøttes af et tværfagligt netværk, kontaktstøtte og løbende opfølgning. I dag er det desværre ikke muligt, fordi *Job og Velfærd*, *Børn og Unge*-forvaltningen og *Familieretshuset* ikke har etableret et samarbejde eller fælles retningslinjer for dette – på trods af, at det handler om barnets tarv.

⚖ Trin 4 – Betinget samværsplan med psykologisk rehabilitering

Ansvarlig aktør: *Familieretshuset* (evt. med støtte fra Retten)

- Barnet placeres hos den af *Børn- og Familieafdelingen* velundersøgte ikke voldelige *afviste forælder*.
- Der etableres en **betinget samværsordning** baseret på klare psykologiske kriterier.
- Den tidligere påvirkende forælder skal deltage i:
 - Psykoedukation og terapi
 - Kontaktstøttende forløb
 - Rehabilitering, der dokumenterer barnets trivsel
- Samværet med den påvirkende forældre udvides igen i takt med, at barnet viser tegn på øget trivsel, kontaktglæde og følelsesmæssig balance.

Konklusion og et alternativ

Denne model tilbyder en konkret og praksisnær vej ud af kontaktbrud og forældrefremmedgørelse – **uden at sætte barnet i en loyalitetskonflikt** eller udsætte det for unødigt langvarig sagsbehandling. Den bygger på eksisterende strukturer og faglige ansvar, men kræver koordination, og politisk vilje.

Et alternativ til denne model vil f.eks. være indførsel af en instans med alle ovennævnte beføjelser i én. Det nogen kalder en børnedommer. Men det vil kræve nye strukturer og love, hvor dette kan hvile i de eksisterende love og strukturer.

Afslutning: Brug systemet rigtigt – eller gentænk det helt fra bunden

Med venlig hilsen

David Lodahl

Læge og kernevoksenforælder – for de børn, systemet glemte

☎ 42 36 43 40

✉ david_lodahl@hotmail.com

Slut på Pressemeddelelsen

Fra: David Lodahl

Sendt: Onsdag 26 Marts 2025 07:26

Til: Lasse Frimand Jensen; Nuuradiin Salah Hussein;

Emne: Vurdering af samfundsøkonomi ved manglende udredning en del af valgkampen – mulighed for jeres input før pressemeddelelse

Kære Borgmester i Aalborg, Lasse Frimand Jensen (A) [@Lasse Frimand Jensen](#)

Kære Rådmand i Aalborg for Job og Velfærd, Nuuradin Hussein (A) [@Nuuradiin Salah Hussein](#)

Manglende udredning af få men vigtige diagnoser i kommunalt regi bliver et tema i valgkampen til november fordi det koster meget dyrt og betyder meget for velfærd.

Vi har derfor udarbejdet en pressemeddelelse, som sendes ud senest op til påske – med henblik på at skabe offentlig dialog i god tid inden Folkemødet og valgkampens opstart. **Inden vi udsender den, vil vi gerne give jer mulighed for at komme med jeres bud på tallene, eller eventuelt præciseringer. Det vil styrke både troværdigheden og balancen i debatten.**

Baggrund:

Mange børn får i dag diagnoser – men ny forskning viser, at det ikke længere er de samme typer børn som tidligere. Hvor man før så en tydelig genetisk årsag bag diagnosen, ser vi nu flere børn uden den genetiske profil, som tidligere kendetegnede disse forstyrrelser. Det tyder på, at børn i dag i højere grad får en diagnose, fordi de reagerer på mistrivsel, stress og utrygge forhold – ikke fordi de er født med en medfødt udviklingsforstyrrelse.

Særligt i sager med uoplyste forældrekonflikter, hvor børn mister kontakt til en rask forælder uden uvildig vurdering, ser vi eksempler på fejlbehandling, medicin uden effekt og tab af funktion – både hos børn og forældre.

Vi forstår, det ikke er let

Vi ved, at det, vi peger på, ikke er nemt at håndtere fra kommunalt niveau. Når én forælder fremstår som sårbar og anklager den anden for vold, aktiveres instinktiv beskyttelse. Det er menneskeligt – og det er systemets trykke reaktion. Men det kan også føre til, at barnet isoleres fra en god og rask forælder, og at psykisk vold og stress fejlfortolkes som udviklingsforstyrrelse.

Det kræver mod at stille spørgsmålet: *“Er der noget, vi ikke har set?”*

Derfor sender vi denne henvendelse i den tro, at I faktisk ønsker at gøre det rigtige – men måske står med en kompleks virkelighed, hvor der ikke har været rum til det endnu.

Pressemeddelelsen (udkast) er vedhæftet til jeres kommentarer inden udsendelse.

Vi håber, at I vil benytte muligheden for at komme med et fagligt eller politisk input, så vi i fællesskab kan sikre, at tallene bliver så retvisende og anvendelige som muligt.

Hvis I ønsker en uddybende samtale, tager jeg meget gerne et møde med jer – også for at drøfte, hvordan vi kan finde løsninger sammen.

Med venlig hilsen

David Lodahl

Læge og far

☎ 42 36 43 40

✉ david_lodahl@hotmail.com